

FOAIE PAROHIALĂ

11 - 17 decembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

RUGĂCIUNE

În numele Tatălui și al Fiului, și al Spiritului Sfânt. Amin.

Text biblic

Din Psalmul 114: “Iubit-am pe Domnul, că a auzit glasul rugăciunii mele, că a plecat urechea Lui spre mine și în zilele mele Îl voi chema”.

Reflectăm

Ascultarea pe care ne-o cere Domnul are în El, în Domnul, modelul de plinătate. Cum ne ascultă Domnul? Ca și un Tată care este profund sensibil la strigătul fiilor, capabil să fie aproape și iubitor celui slab și celui sărac, un Tată care prin iubirea care ne-o arată trezește o altă iubire. Nu este acesta modelul pentru orice curs educativ?

Tatăl nostru...

Laudă Ție, Doamne, care ne iubești nu pentru că suntem buni, ci pentru că Tu ești infinit de bun. Fă ca să știm a folosi orice ocazie care ne permite să demonstrăm bunătatea care o dăruiești celui care este aproapele. Amin.

Nădejdea noastră este Tatăl, scăparea noastră este Fiul, acoperământul nostru este Spiritul Sfânt, Treime Sfântă, mărire Ție. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Mădălina-Adela Filimon, Alexandrina Perțe și Cristian Muntean**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Banchetul vieții

Din nou Isus folosește parabolele pentru a ajunge la inima omului. Cea de astăzi vorbește de un banchet și știm cu toții ce presupune așa ceva. Înainte de toate e nevoie de un eveniment major. Nu se face banchet în fiecare zi. Apoi, cel care are un astfel de eveniment trebuie să-și permită să organizeze așa ceva, suportând costurile aferente. În sfârșit e nevoie de oaspeți, de invitați. Omul din evanghelie pare să se încadreze: cu siguranță are ceva important de sărbătorit, fiindcă face o cină mare, cu mulți invitați. Are însă și o problemă: rând pe rând, toți cei chemați refuză în ultimul moment invitația.

Cei trei invitați reprezintă trei categorii și par să vorbească de timpurile noastre. Țarina (dacă am fi acum 30-40 de ani am spune „câmpul muncii”) este spațiul în care cele 8 ore zilnice se consumă: un birou, un atelier, un spațiu virtual sau orice altceva. Pe lângă țarină însă, avem nevoie și de capacități. Cele cinci perechi de boi la asta fac referință: darurile și calitățile pe care le avem, diplomele sau orice alt instrument ce ne ajută să folosim cât mai bine spațiul nostru vital. Pentru toate acestea, primii doi invitați își cer iertare și refuză banchetul Domnului. Cel de-al treilea, nici măcar nu pierde timpul cu scuze. Unde altundeva decât în familie, țarina și perechile de boi se pot regăsi mai bine? Un cerc perfect pare să se închidă: opt ore de muncă, în care aptitudinile și energiile noastre sunt folosite pentru că în familie să nu lipsească cele necesare. Este greu de găsit un cusur, este aproape imposibil de contestat o astfel de logică. Însă din păcate, tocmai realitatea ne demonstrează contrariul, nefăcând altceva decât să confirme sensul apelului Mântuitorului din evanghelia de astăzi. Dacă acest cerc nu se deschide înspre Dumnezeu, își pierde sensul pentru care a fost creat. Spațiul în care ne petrecem orele de muncă poate ușor deveni un loc de sisific supluciu, cu acel ceas deșteptător ce în fiecare dimineață riscă să devină doar un pas în plus înspre un burn-out de toată frumusețea. Calitățile și energiile noastre pot ușor încremeni într-o astfel de logică, acaparate de rutina zilnică. Familia, în care totul ar trebui să se rasfrângă în pozitiv, riscă să devină spațiul în care frustrările de peste zi se varsă, iar chipul celui drag merită să aline suferința, lasă locul unui ecran de televizor sau de computer, în care gândurile și realitatea se diluează și se pierd. Însă toate acestea nu sunt evanghelie, sunt doar trista realitate.

Isus vrea să ne scape din acest cerc vicios și ne spune că dincolo de banchetul acestei lumi, există un altul, unul adevărat, în care și munca și talentele și familia sunt nu doar binevenite, ci invitate la loc de cinste. Și că ceea ce avem pe acest pământ, chiar dacă sunt daruri ale lui Dumnezeu, nu sunt veșnice, și de aceea nu merită să le eternizăm, luându-le prea în serios: și bucuriile și suferințele de aici se vor sfârși. Iubirea lui Dumnezeu pentru noi, însă, este pentru totdeauna. El pregătește Cina, El plătește în locul nostru și nu contenește să ne invite. Să ne bucurăm de aceea de banchetul vieții acesteia, dar să nu-i permitem niciodată să ne priveze de cel adevărat, pe care Domnul l-a pregătit din veșnicie pentru noi.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla